

dichterbij

EDITIE 11 – JANUARI 2023

CLOWN NIEUWS

Even opstarten

Misschien ken je dat gevoel. Dat je 's morgens wakker wordt en moeite hebt met opstarten. Als het nog donker is en het lijkt koud en de regen tikt tegen de ramen. En dat je dan met een visioen van een kop thee of koffie nog lekker even blijft liggen om een beetje verder te snoozen.

In Japan kennen de mensen het begrip 'IKIGAI' dat zoveel betekent als: wat is de moeite waard om voor op te staan? Waar kom je je bed voor uit? Waar houd je van? Wat heeft de wereld nodig? En waar ben je goed in? Dat is voor iedereen anders natuurlijk.

En toch ook weer niet. Want de Dichterbij-Clowns hebben een grote en belangrijke overeenkomst. Zij spelen oh zo graag voor mensen die het nodig hebben. Want dat spelen – in contact – dat is onze passie. En dat doen we inmiddels al 15 jaar en dat gaan we vieren op ons Jubelfeest op 18 maart in Den Nul.

Als je zin hebt om erbij te zijn? Dan kan dat, laat het even weten via info@dichterbij-clown.nl. Het programma is rond. Wij hebben er heel veel zin in. Een dag om contact te maken met elkaar, om uit te wisselen en van elkaar te leren, af te stemmen op onze ziel. Dat wordt weer een waardevolle en een leuke dag. En daar komen wij zeker ons bed voor uit.

Onno

Rots en Klats bij De Kameel in Zwolle, dagcentrum voor kinderen met verstandelijke beperking.

We mochten op 4 groepen spelen. Rots had op de 1e groep al snel mooi spel met een jongen en haar sjaal. Een jongen verstopte zich in een kamertje, maar Rots wist hem weer bij het spel te betrekken. Klats wist een jongen, die eigenlijk op zoek was naar de iPad boven op de kast, af te leiden door hem op te tillen en met hem te dansen en te laten zweven.

Na een uur spelen hadden we een half uur pauze. Tenminste dat was de planning, maar de groep waar we naar toe zouden bleek vanwege ziekte te zijn verdeeld over de andere groepen en was er verwarring waar we naar toe moesten. Uiteindelijk waren we welkom op een andere groep.

De jongetjes op die groep waren heel enthousiast en vol energie.

Niesspelletje met de neus, touwtje trekken met de sjaal. Op de laatste groep kwam het contact lastiger tot stand, maar 1 meisje ging heerlijk los in het hallo zeggen spel waarbij Rots en Klats haar steeds echoden. Dat vond ze heel leuk. Al met al een heerlijke middag gehad!

Hercertificeren

Elk jaar worden we als Dichterbij-clown gehercertificeerd, dit om onze authenticiteit te waarborgen. Dit is een van de (vele) pluspunten om met ons samen te werken.

Clown Klopt over haar hercertificering:

“Ik kan me geen mooiere dag dan vandaag indenken om te mogen spelen met de kinderen in het AZC in Dronten. Samen met clown Klijf en Tut en de nog in opleiding zijnde Toffe Toet hadden we een geweldig mooie middag. Wij kunnen weer door tot en met 2023.”

Even een oproepje doen om statiegeldflessen te doneren voor onze stichting. Dat doet Drentel goed!

En dan checken of er al flessen zijn gedoneerd.

Wiebel is zeker niet te beroerd om even een handje te helpen, hoor!

Spelen voor en met mensen met dementie in Rotterdam

Clown Klinkende Kleur en Drieste Drentel, die beiden een connectie hebben met Rotterdam, gingen samen op bezoek bij 2 huiskamers met mensen met dementie. Er was een verbouwing op komst en de instelling wilde graag iets leuks als afleiding voor de achterblijvende bewoners.

Wat een feestje was het weer. Op 2 huiskamers gespeeld, mensen op hun kamer bezocht, in de recreatiezaal, het was een intensieve middag. Reactie van de activiteitenbegeleidster was positief, vooral ook omdat ze zag dat bewoners, waarvan ze het niet verwacht had, positief reageerden. Iemand die regelmatig agressief gedrag liet zien, dacht Drentel, "laat dat maar aan ons over" De persoon in kwestie was de liefde zelf en hij verbaasde de zorg, want hij bleek mondharmonica te spelen.

Drentel genoot van 2 dames die met elkaar in gesprek waren over de clowns: "moet je dat zien, vreselijk, als je toch zo je geld moet verdienen!" Verder genoot ze erg van het spelen in Rotterdam. Al die mooie foto's van (oud-) Rotterdam daar in huis, de liedjes, zeggen waar het op staat, het voelde toch weer beetje als thuiskomen.

Kleur genoot ook enorm van het spelen in haar woonplaats. Een mevrouw die na afloop van de middag als clown werd bekroond met de rode neus van Drentel, voelde voor haar als een cadeautje.

Klijf en Klats op verjaardagsvisite bij Zozijn in Wilp, doelgroep verstandelijk beperkte mensen.

Er waren meerdere ouders bij aanwezig. Klijf ging heerlijk los met een bewoner die in bed was gebleven. De lol die ze samen hadden was luid en duidelijk te horen. Klats ging naar buiten met een jongeman die de drukte wilde ontlopen. Het leuke was dat hij haar telkens weer kwam ophalen als ze binnen was.

De jarige job zat continue met een touwtje in zijn hand te schudden en was daar moeilijk vanaf te brengen. Toen de koffie en de taart kwam, ontspande hij en was er meer contact.

Het leuke was dat een van de bewoners doorgaans alleen maar op haar kamer in bed ligt (sinds ze verhuisd waren naar een andere woning met de groep) en ze nu bijna de hele middag erbij bleef. Ondanks dat het soms erg zoeken was naar ingangen om contact te maken, lukte het telkens wel en was het een gezellige middag.

Filmtip en – recensie van clown Kornuit:

Het leven van een man met dementie door zijn ogen. En door de ogen van zijn dochter, die intens voor hem zorgt, hetgeen hij niet zo waardeert.

Chaos. Verwarring. Paniek. Boosheid. Verdriet. Machteloosheid. Soms humor.

Een aanrader om dieper in die gevoelswereld te duiken. Niet vrolijk. Wel zeer indrukwekkend! En steengoed geacteerd!

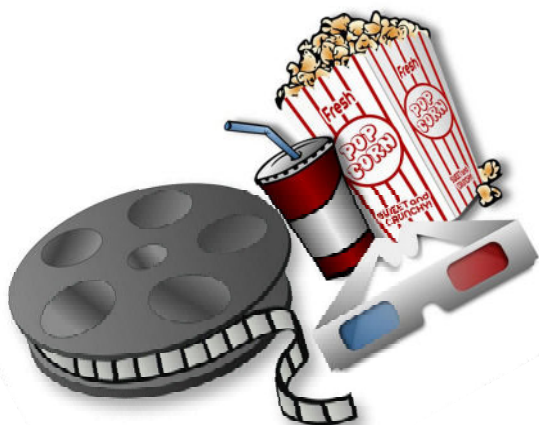

Filmtip waarin onze eigen Dichterbij-clowns Wiebel en Drentel schitteren:

Sterre wilde niets liever dan een echte kerstbeleving. En die heeft ze gekregen! Met een kerstbus, sledehondenrit, kerstcadeautjes en een kerstdiner kon Sterre op en top genieten. En wie stonden daar ineens voor haar neus...?

Moeder van Sterre zegt hierover: "Zij is helemaal gek van de clowns en met de neuzen. Dus die kwamen binnen, ja dat was een feestje. Alles was gewoon perfect eigenlijk, op haar afgestemd."

Klats en Klopt klopten aan bij de Kameel

We werden vrolijk ontvangen en konden ons onder het genot van een kopje thee, rustig omkleden. Nadat we een raketje de lucht in hebben geschoten, gingen we aan de slag.

Wat een mooie kinderen en jongeren! Er waren mooie van hart tot hart momenten, van heel klein tot heel groot en van dichtbij tot veraf.

Daarnaast waren er mooie uitdagingen: Klats had een paar druktemakers aan haar broek hangen waar ze haar energie wel bij kwijt kon. Klopt had een jongen op schoot die er niet meer af wilde.

Petje af voor het personeel dat ons volledig onze gang liet gaan en ondersteunend op de achtergrond aanwezig was.

En toen we met een vol hart wilden vertrekken, lag de hele gang bezaaid met piepschuimballetjes uit een zitzak (nee, dat hadden wij niet gedaan... maar wel heel graag mee willen spelen). Geweldig hoe het personeel daarbij stond te lachen in plaats van te balen van de rommel.

Kornuit en Drentel bij de noodopvang asielzoekers te Culemborg

Kornuit en Drentel zijn inmiddels al een paar keer op bezoek geweest en inmiddels worden ze herkend door de kinderen die daar al langer dan 3 maanden zijn, daarvan zitten de meesten op school. Maar er zijn weer veel nieuwe kinderen. Er is nu een vrijwilligster geregeld die ook de kinderen bezighoudt, zodat de clowns de ruimte voor het één op één contact hebben.

Drentel vertelt: "Er zijn weer vele mooie momenten beleefd. Eigenlijk gewoon alleen maar mooi. De kleintjes, de pubers...mooi dat de reacties van iedereen zo fijn zijn. De volwassenen... ze zijn oprecht blij! De speelruimte hielden we klein, de recreatieruimte hielden we voor de mannen, want er was immer voetbal op. Maar ook daar gingen we ons lied zingen en dat werd gewaardeerd. We gaan de wereld weer over met de selfies", via de mobiel een clownsgroet/lach naar familie/ kinderen in Syrië.

We hebben een talent ontdekt, een Dichterbij-Clown in spé! Een jochie van 7-8 jaar. Wat een komiek is dat en op een zo natuurlijke wijze. Eigenlijk speelde hij met ons. Heel subtiel, maar beslist stopte hij ons in de gevangenis, de denkbeeldige deur op slot, hij loopt weg alsof het de gewoonste zaak van de wereld is, enz. hij deed van alles. En zijn mimiek en ogen zijn geweldig!"

Kornuit vertelt: Dat jongetje ... zo mooi hij goochelde echt dingetjes met zijn kleine handjes weg, zo knap en op een magische manier. Zo prachtig volwassen daarin al! En na mijn trommelen/muziek maken op een holle buis in de ruimte nam hij mij mee met zijn spel, gebaarde mij om te luisteren. Zo zaten we neus aan neus toen hij ritmes maakte die doorklonken in de buis, mij aankeek in vervoering.

Wat een diversiteit toch telkens weer! Van kindertjes heel druk en razend enthousiast blij met onze komst -direct aan je rokken c.q. broeken hangen van blijdschap- tot kinderen klein, verlegen, teruggetrokken en stil, in een hoekje. Aan allen hebben we warme lieve speelse aandacht kunnen geven. Overal kwam de lach, de ontspanning, soms snel, soms na een hele tijd.

Klijf en Aagje bij de Hoge Weide in Lochem

Vanmorgen mochten wij, Aanstekelijke Aagje en Klinkende Klijf, spelen bij de Hoge Weide in Lochem bij mensen met dementie. Na een warm welkom en een kleedruimte, gingen we na de warming up meteen in actie met bezoekers van het dagcentrum waar we langs kwamen en toegezegd dat we na spelen nog even aankwamen.

We waren in 3 huiskamers en Aanstekelijke Aagje had mooie speelmomenten van heel verstillend tot uitbundig en een innig contact met een mevrouw, vertrouwd en veilig in het ei.

Ik maakte een dansje en toverde veren uit mijn muts, een aantal bewoners en personeel hadden een veertje in hun haar en ik vertelde dat mijn kippen van de leg waren. Verder liedjes zingen (Boer wat zeg

je van mijn kippen en In groene en stille dal) de mondharmonica ingezet en een bewoner een andere naam gegeven, hij vond zijn eigen naam maar niks. Mooie speelmomenten van een mevrouw zonder naam en een boze meneer die toch zachtjes meebewoog. Kortom we hebben heerlijk gespeeld.

Bij het dagcentrum werden we binnengevraagd en na wat uitleg over ons werk en stichting, vroeg een medewerkster of we het leuk zouden vinden een videoboodschap in te spreken namens en voor hen. Dat wilden we en daarbij ook nog een promofilmje voor stichting Dichterbij-Clown, scan de QR-code voor het resultaat.

[Fijne feestdagenwens Hoge Weide](#)

[Nieujaarswens door Aanstekelijke Aagje en Klinkende Klijf](#)

Doemaar en Klopt

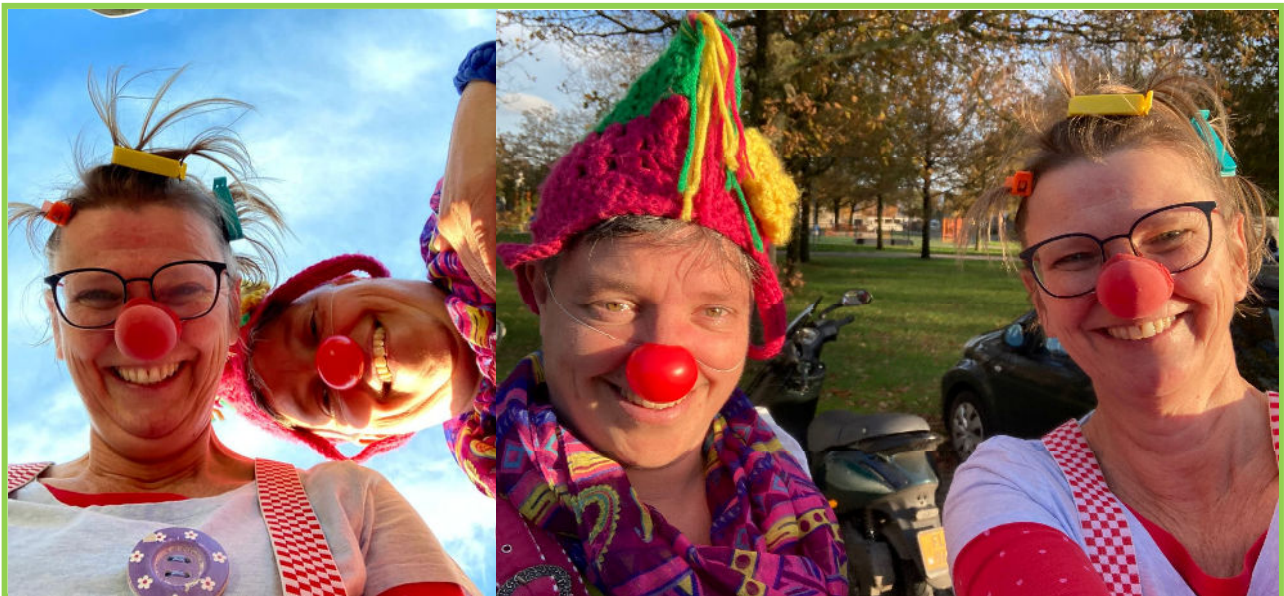
Eindelijk konden clown Doemaar en Klopt na lange tijd weer naar binnen in de woon- en logeerhuizen van de dove en doofblinde jongeren. Wat een feest was het weer! Feest met mooie contactmomenten. Bij de één uitbundig, bij de ander heel genietend-klein. Voor weer een ander was meekijken genoeg om blij te worden. En bij weer een ander was het contact/de verbinding deze keer minimaal. En ook dat mag.

De meiden gebaarden heel duidelijk: " Wij zijn doof, verzoek gebarentaal!"

Met een uitbundig jaaaa bleek dat djabberen in gebarentaal ook heus wel kan! Hilariteit alom.

Een medewerker die vroeg of er nog eieren waren, hebben Doemaar en Klopt natuurlijk kunnen helpen met alles wat rond was en leek op een ei! Volgens de jongeren waren de clowns vooral heel erg in de war! En hoe 'warriger' ze waren, hoe groter het plezier.

Een van de meiden liet tijdens het spel weten 'wc!' en het liep al sneller dan ze doorhad vrijelijk langs de benen. Een van de jonge mannen zat met de clown toch zeker twee happen lang rustig te eten. Als je daarna van de begeleiding hoort dat de één lastig poept en de ander lastig eet, dan zijn dit mooie momenten. Met een verwarmd hart verlieten Doemaar en Klopt het terrein.

Ondeugende Ondersteboven en Fladderende Flops hebben een bezoek gebracht aan Verpleeghuis Silverijn in Amersfoort. Voor Ondeugende Ondersteboven was het de eerste keer in het veld. We werden opgevangen door de jarige Magda, die ons vanwege haar verjaardag had ingehuurd. Er waren mooie contacten met de bewoners. Een op de gang lopende, sissende man, die op een gegeven moment toch maar op een stoel ging zitten. Later vertelde Magda dat hij een getraumatiseerde oorlogsveteraan was en eventueel agressie kon vertonen. Ik maakte de opmerking dat het sissen dat hij deed, van zijn bom kon zijn die af kon gaan. Daar kreeg ze kippenvel van.

Flops

Colofon

Dit is een uitgave van
Stichting Dichterbij-Clown
info@dichterbij-clown.nl